

عنوان مقاله:

ازخودبیگانگی فرهنگی در بین دانشجویان دانشگاه های شهر تهران: مطالعه ای پدیدارشناسانه

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد فرهنگ، دوره 16، شماره 62 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

فرزانه خانمحمدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

کیوان صالحی - استادیار دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

مرضیه عالی - استادیار دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ازخودبیگانگی به عنوان یک آسیب و بحران، نه تنها هویت انسانی را هدف قرار داده و او را از مسیر کمال دور می کند، بلکه سلامتی انسان را نیز تهدید می کند و موجب پریشان حالی های روانی، عدماطمینان به آینده، پوچی، ازهم پاشیدن اعتقادات، بی قدرتی و بحران هویت می شود. هدف پژوهش حاضر، معناکاوی در ادراک و تجربه زیسته شرکت کنندگان به منظور شناسایی عوامل و نشانگرهای مرتبط با شکل گیری پدیده ازخودبیگانگی فرهنگی است. بدین منظور با استفاده از نمونه گیری ملاکی، ۱۸ نفر (۵ مرد و ۱۳ زن) از دانشجویان دانشگاه های شهر تهران، انتخاب شده و به صورت انفرادی و در قالب های ایمیلی، تلفنی و شبکه های مجازی موبایل بنیان مورد مصاحبه قرار گرفتند. در چهاردهمین مصاحبه، اشباع نظری داده ها حاصل شد، اما به منظور اعتباربخشی یافته ها، مصاحبه ها تا هجدهمین نفر ادامه یافت. تحلیل داده ها با استفاده از راهبرد هفت مرحله ای کلابزی انجام شد. به منظور افزایش «صحت»، «اتکاپذیری» و «تاییدپذیری» از ارسال تفسیر ها برای شرکت کنندگان، تهیه شواهد و مدارک کافی در خصوص پدیده و توضیح جزئیات کافی از روند جمع آوری و تحلیل داده ها استفاده شد. مرور متوالی مصاحبه ها به شناسایی سه مضمون «فردی»، «خانوادگی» و «اجتماعی»، ۱۴ زیرمضمون و ۴۶ نشانگر منجر شد و در نهایت عوامل شناسایی شده مورد بحث قرار گرفت. نظر به اینکه پدیده از خودبیگانگی فرهنگی و بررسی علل آن در بین دانشجویانی که در آستانه ورود به دوره جدیدی از زندگی و محیط کار هستند، کمتر مورد توجه قرار گرفته است، تلاش شد تا ضمن واکاوی این پدیده، راه کارهایی برای پیشگیری و یا کاهش تبعات آن ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

ازخودبیگانگی، فرهنگ، دانشجوی، هویت، روش پدیدارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1919050>

